

erkender, at naar Salgsstatistikken viser, at Salgsprisen ved Huse gennemsnitligt ligger 27,7 pCt. over Ansættelsen til Ejendomsskyld, ved Gaarde 13,8 pCt. og ved store Gaarde over 12 Tdr. Hartkorn kun 1,8 pCt., kan man ikke kritisere, at Over-Skyldraadet har ment det rigtigt at foretage en Forhøjelse overfor de mindre Ejendomme i enkelte Skyldraadskredse, men jeg vil blot paa-pege, at hvis vi ikke standser Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld, vil der samtidig hermed ske en yderligere Forskydning af Skatten fra de store og ned paa de mindre Brug.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde være med til at ændre Grundlaget for vor amtskommunale Beskatning, og hen-viste til, at jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt mig i den Retning. Ja, det er rigtigt, jeg har før paavist det efter min Mening urigtige i, at alle Udgifterne til Amtsvejvæsenet lignedes paa et saa ensidigt Grundlag, særlig da Grundlaget var Ejendomsskylden. Men alene dette, at vi kunde komme fra Ejendomsskyld over til Grundskyld, vilde jeg anse for et Skridt i den rigtige Retning. Men det var jo ikke alene Skatten til Amtskommunen, det ærede Medlem ønskede ændret, men ogsaa vor almindelige kommunale Beskatning; jeg forstod, at det, det ærede Medlem mente, var de personlige Skatter til vore Sognekommuner. Det er imidlertid ikke længe siden, vi har haft en Revision af de kommunale Skattelove — det skete i 1923, medens det ærede Medlem Hr. Kragh var Indenrigsminister, hvor der blev foretaget en hel Mængde Rettelser og Ændringer i den kommunale Skattelovgivning —, men jeg skal for mit Vedkommende intet have imod, at disse Forhold bliver taget op til fornyet Revision, idet jeg er af den Opfattelse, at de personlige Skatter til Kommunerne virker ike helt retfærdigt, fordi Stat og Kommune her øser af den samme Kilde, og det er saaledes, at Kommunen er den, der sidst kan faa Indkomstskat. Og dette medfører, at den ofte intet kan faa af de aller-rigeste Skatteydere, fordi vi har en Bestemmelse i vor kommunale Skattelov og ogsaa vor Statsskattelov om, at der i Indtægten maa fradrages den betalte Skat til Stat, Kommune og Kirke. Dette Forhold ligger jo udenfor dette Lovforslag, men jeg skal, som sagt, intet have imod, at vi paa ny foretager en Forandring i de nævnte Love, da jeg altsaa heller ikke mener, de virker helt retfærdigt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen henvendte sig Gang paa Gang til mig i sin lange Tale, og det lød næsten, som

om det ærede Medlem var af den Opfattelse, at jeg var den eneste, der vilde forsvare det foreliggende Lovforslag. Det er jo imidlertid aldeles ikke rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Wilmann og jeg var fuldstændig enige om de Ændringsforslag, der blev stillet i Udvalget i Fjor, og som danner Grundlaget for det nuværende Lovforslag, der er forelagt af den højtærede Indenrigsminister. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt har jo baade i sin første Tale og nu her i Aften givet Lovforslaget sin principielle Tilslutning. Men da det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen har beskæftiget sig i den Grad med mine Opfattelser, skal jeg gøre lidt Gængæld og undersøge Holdbarheden af nogle af de mange Paastande, som det ærede Medlem fremsatte i sit store Foredrag. Jeg gør det ogsaa, fordi jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen i sin Person repræsenterer hele den Modstand mod Grundskyld, som findes i vort Samfund, baade den, der skyldes Ønsket om at bevare Særinteresser mod en ny Beskatning, og ogsaa den Modstand, som skyldes Misforstaaelse. Naar jeg nævner Misforstaaelse, kan det godt være, at det ærede Medlem ikke misforstaar i den Grad Grundskyldens Virkninger, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. Men, som sagt, naar jeg ønsker at beskæftige mig noget mere med det ærede Medlems Udtalelser, er det, fordi jeg anser det ærede Medlem for at repræsentere baade dem, der ønsker at bevare Særinteresser, og ogsaa dem, der misforstaar hele Grundskyldens Princip.

En af de Ting, som det ærede Medlem talte om, var jo dette, som allerede er nævnt af den højtærede Indenrigsminister, at dette Lovforslag vilde betyde en Skatteforøgelse. Det er allerede tilbagevist af den højtærede Indenrigsminister og af det ærede Medlem Hr. Pinholt, men jeg vil dog gerne have Lov til at føje lidt til. Det er en Tale, der lyder godt i disse Tider ude i Landet, at sige: Erhvervene er saa haardt beskattede i Øjeblikket og saa vanskeligt stillede, at der ingen Grund er til at paalægge dem nye Skatter. Det ærede Medlem brugte om Landbruget det Udtryk, at det vilde faa Vanskelighed ved at ride Stormen af, der var ingen Grund for Rigsdagen til at paaligne det danske Landbrug forøgede Skatter. Den, der i de Tider, vi lever i, fører den Tale, er sikker paa sit Hør, og det har det ærede Medlem ogsaa faaet, naar han førte den Tale overfor Grundejerne. Men det ærede Medlem skulde som Medlem af det Folketingsudvalg, der var nedsat i Fjor an-